

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Capvt XXII. Simili salutationis officio, etiam membra Christi sigillatim impertienda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Tu, Domine, in ipsis beatis vulneribus me include, & presta, ut ex eis verum tui amorem aeternamq; salutem hauriam. Scribe illa in corde meo, pretiosissimo sanguine tuo; ut in eis legam tuum dolorem pariter & amorem. Eorum memoria semper in conclavi pectoris mei permaneat: ut in me erga te, & dolor compassionis excitetur, & ardor dilectionis accendatur. Sit mihi omni tempore, ac precipue in hora mortis mee, certum in illis refugium, & protectio secunda.

CAPUT XXII.

Simili salutationis officio, etiam membra Christi sigillatim impertienda.

Exercitium quod proposuimus, variandi gratia, transferri potest ad sacra membra Christi, illa vel seorsum, vel conjunctim cum Christi vulneribus consalutando, adorando, dissuaviando. Sic enim & tedium varietate levabitur, quod unitate solet obrepere, & variarum virtutum actus affectusq; exerceri poterunt, cum multo operæ pretio spirituali. Quapropter & hujus rationis specimen aliquod hic subijcere visum.

§. I.

Modus salutandi Christi membra ex S. Bernardo.

Ad calcem Operum S. Bernardi habes rhythmos quosdam pios ac dulces, eidem mellifluo Doctori attributos; quibus ille, pro pia animi sui teneritudine, sigillatim salutabat pedes, genua, manus, latus, pectus, cor, & deniq; faciem Salvatoris.

Et pedibus quidem affixus hæret, illorum vulnera exosculans, rogansq; , ne tanquam indignus, de sanctis illis pedibus repellatur. Tum verò genua prensat ac complectitur,

tur, tanquam aram misericordiae; manus ut tutelam ac praesidium suum, postulans per illas extremis in periculis, hoc est, praesertim in mortis hora, defendi.

At verò apertum Salvatoris latus, en quàm mellis carmine compellat:

*Salve Latus Salvatoris,
In quo latet mel dulcoris,
In quo patet vis amoris,
Ex quo scatet fons cruoris,
Qui corda lavat sordida.*

Et subinde: *Salve mitis apertura,
De qua manat vena pura;
Porta patens & profunda,
Medela salutifera.*

Pòst ad ipsum Domini pectus oratione conversus; sequestrat illud, ut amoris domicilium, divinitatis sacrarium, Trinitatis sedem, latissimam charitatis aream, infirmorum requiem, humilium triclinium; optans in illud recipi, se eo inhabitare, & illius divinæ suavitatis, quam in eo recipiens Joannes fuxit, particulam aliquam delibare.

Jam circa Christi cor amore ac dolore vulneratum, & multiplici aestuat affectu, ut amore ardet, contabescit dolore, desiderans cor suum divino cordi sociari, isdemque cum illo vulneribus convulnerari.

Tandem in amabilissima Domini facie conquiscentes, deflet divinum illum verticem crudeli spinarum impressione cruentatum, dulcem illum vultum ac venerabilem, miseris dehonestatum modis, & ex florida illa amoenitate in mortis pallorem conversum: bonum Jesum ad extremum obsecrans, ut (quod ipse quidem in summi muneris loco profuturus sit) moribundum caput dignetur in sese reclinare, atque inter brachia & amplexus suos emori; ac demum, in gruente morte, amabilissimam illam faciem, sibi benigne ac clementer ostendere.

Atque hæc de pijs S. Bernardi sensibus pauca libâsse, sufficit, tanquam ad salivam (quod ajunt) Lectori movendam. Nam ipse rhythmicæ preces longiores sunt, quàm ut hoc loco integræ referantur.

Attamen pergamus alia his paria exercitia adjungere, & piorum etiam eruditorumq; hominum exemplo, eam religionem affirmare.

Quanquam enim non defuturos existimem, qui id genus artes, aut sanè earum nonnullas, partim fortassis ut nimium anxias, aut angustâ quadam subtilitate laborantes, partim etiam ut minutiores, & femellarum (ut dicitantur) proprias, fastidiosè aspernentur: at nôrunt tamen piæ animæ, & amore Christi vulnerati faucibus, ex his qualiacunque sint, non modicum fructum emolumentumq; capere. Et admonendi sunt, qui secus affectos se sentiant; ne dum suo sensui plusculum tribuentes, piorum ejusmodi studiorum, aut contemptores aut incuriosi sunt, inopiâ spiritus, cordisq; sterilitate laborent; dùmq; (uti prætexunt) solidam duntaxat pietatem consecretantur; aut nullam re ipsâ animi ad divina devotionem habeant, aut profectò non nisi aridam, & omnis succi pinguioris, divinorumq; sensuum expertem. Cæterùm per ista nulli legem scribimus; sed eò varia pietatis adminicula infirmitati nostræ proponimus, quò sequatur quisque quod animo suo allubuerit, aut quòd sibi magis ad internum spiritum nutriendum confoverit, profuturum existimabit.

§. 2.

Alia ex Ludovico Blosio membrorum Christi crucifixi salutatio.

Eodem utilis esse potest omnium Crucifixi membrorum *Exerc. piar.* perquam suavis apud Blosium salutatio; *prec. endol.* *6.* quam partem appono.

Adoro,

Adoro, laudo, & glorifico te Domine JESU Christe, benedico & gratias ago tibi, fili DEI vivi; cujus membra dignissima pro mea salute nimium fuerunt afflicta: ego illa pro honore & amore saluto.

Salvete immaculati pedes Domini mei, pro me fatigati & clavis perforati.

Salvete venerabilia genua, pro me ad orationem flexa, & sepe laesa.

Salve floridissimum pectus, pro me livoribus & glauco formatum.

Salve sacratissimum latus, pro me lancea confossum.

Salve amantissimum, benignissimum atque mellitissimum sor, pro me vulneratum.

Salve totius boni, totiusque beatitudinis incomparabile gazonophylacium. Eja, esto mihi in morte gratum umbraculum, & post mortem aeternum domicilium.

Deinceps autem simili ratione salutat membra reliqua, delicatas manus clavis transfixas, os & guttur suavissimum, felle & aceto potatum, aures contumelias oneratas, oculos lacrymis perfusos, &c. atque ad extremum ita precatur:

Amabilis JESU, sanctifica queso, per sacratissima membra tua, omnia membra mea; & dele omnes peccatorum maculas, quas ysdem membris meis abutendo unquam contraxi.

Quibus postremis verbis, & illum usum hujus exercitij insinuat, quem idem alibi magis expressè tradit, & videtur S. Mechtildi atque Gertrudi (quarum ille spiritum & sensum libenter imitatur in suis opusculis) familiarem fuisse: nempe Christi membra aut sensus salutantes aut deosculantes, id faciamus in emendationem atque emundationem eorum peccatorum, quæ eisdem membris aut sensibus nostris ipsi commisimus; simul ipsum Dominum obsecrantes, ut membra nostra suis membris sigillet, sensus nostros suis sensibus

Cimel. 5. 2.
endol. 2.

sensibus consecret; quò jam nihil per illa, nisi ex ipsius spiritu, sive (ut plures híc loqui amant) Christiformiter operemur: prout jam pluribus explicatura est suprà cap: 14. hujus partis.

Eadémq; mente existimo fuisse S. Bonaventuram; dum invitans nos ad introeundum per apertas vulnerum januas in ipsum Christum vulneratum, ita ait: *Nam p[re]m[io] amore aperuit sibi latus, ut tibi tribuat cor suum. sibi etiã, voluit pedes & manus perforari, ut cum ad ipsum perveneris, sic tua manus intrent in suas, ac pedes tui in suos, ut sibi inseparabiliter jungaris.* Ex quo utique fiat, quod dicebamus: ut quibus nimirum jam cor unum, ijdem quoq; sensus & affectus sint; & quibus pedes, manusve, aut membra alia intimè & inseparabiliter juncta sint, eodem spiritu incitentur ac moveantur ad opus: proindèq; omnes cogitationes, sensus, affectus, atque actus nostri, Christiformes sint & cruciformes; ea nimirum in nobis operante, ac suo spiritu sigillante, eo in quo vivimus, & qui vivit in nobis, Christo crucifixo Domino nostro.

CAPVT XXIII.

Alia quadam præclara animæ circa Christi vulnera occupatio.

§. I.

Exercitium circa Christi vulnera ex Nicolao Eschio desumptum.

Floruit quondam in Belgio famâ virtutis & mysticæ sapientiæ peritiâ Nicolaus Eschius; is quo Petrus Canisius noster adhuc adolescens Magistro spiritûs ulus est Colonia, & cujus pijs exercitijs Venerabilis Vidua Maria Ragia

Vit. c. 3.

B b b

gia